

TIDSANDAN

Tidsandan är som i en dimma. Ett lugn före stormen.

När allt är ett skämt hur kan någon bevara sitt förstånd?

Man bryts ner av dumheterna.

Kritik över tillståndet försvaras med blick riktad mot marken.

"Man ska inte vara cynisk. Klaga leder ändå ingen vart. Andra har det sämre. Man vet aldrig vad som kan ha hänt. Ett misstag händer så lätt. Livet går vidare."

Svepa under mattan. Gömma och underlåta.

De övertygade om sin säkrade plats i medelmåttighetens mjuka kofta, de loja och vardagligt så resonliga, är alltid nära ett litet bittert skratt med en tår på. Håglösa och samtidigt fegt passivt aggressiva; där så många år plågar deras livsmödor och alla utsikter försvann utan ett spår. Småsinta, bakom och borta från allt utom att hålla sig vid liv med sina stinkande samlingar av skräp.

Kanske lite missbruk av sprit eller tabletter dövar, en utdragen uppslitande skilsmässa dämpar, dödsfall med sorg som fick tära upp allt som ursäkt. Ett samhälle med tabubelagda inre spänningar och i ständig konflikt: Vore samhället en person vore det med självskadebeteende och ändå ljuger om att den ligger på topp.

Tyckande och blanda bort korten.

Missfoster botar man inte så lätt.

Representera... Alltid representera.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 1 SIGFRIDSSON med Poeter.se id #48021 innehar upphovsrätten